

го водел по селата за просия, та отштствува с месеци от уроците. Хаджи Василий престоял около 3 години в Стара-Загора и през това време учението на Василя в училището било крайно нередовно. А тая нередовност се отразила тжй зле върху образованието на юношата, че освен *псалтиката* (цжрковното пение), той не можл да усвои основно нито един предмет, вжпреки силната си любознателност и големите си дарби. Особено останал неук по писане и сжчиняване. Когато сетне станал зрял мжж, Васил Левски, чрез самообразование и по естествена даровитост добил много познания, изработил си здрав вжзглед за обществената наредба и изпжкнал на пжрво място по свободолюбивите си здрави идеи, ала в сжчиняването той си останал слаб и неук. Неговите писма сжджржат трезвени мисли, но са лишени от всяка граматика.

През време на ученичеството в Стара-Загора се пробудило в младия юноша чувството на погнуса от просешкия занаят на вуйка му, от калугерските похвати, от скжперничеството и от праздня, безидеен живот на черното духовенството. Но все пак той останал под влиянието на вуйка си. В Стара-Загора Васил Гинин подочул от по-вжзрастни другари в училището, че в Цариград бжлгарските еснафи се борят за цжрковна и училищна свобода, за бжлгарска книга. През това време била в разгара си севастополската война, цялата турска империя била разтре-